

P.Z. br. 241

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/25-12/83
URBROJ: 50301-04/12-26-8

Zagreb, 30. travnja 2026.

Hs**NP*740-01/25-01/29*50-26-4**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB

Priloga: 04 -05- 2026	
740-01/25-01/29	65
50-26-4	

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o dopuni Kaznenog zakona (predlagatelj: Klub zastupnika SDP-a u Hrvatskome saboru) – mišljenje Vlade

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, KLASA: 740-01/25-01/29, URBROJ: 65-25-3, od 17. prosinca 2025.

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu zakona o dopuni Kaznenog zakona (predlagatelj: Klub zastupnika SDP-a u Hrvatskome saboru) daje sljedeće

MIŠLJENJE

Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o dopuni Kaznenog zakona (u daljnjem tekstu: Prijedlog zakona), koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Klub zastupnika SDP-a u Hrvatskome saboru, aktom od 15. prosinca 2025., iz sljedećih razloga:

Prijedlogom zakona predlaže se dodavanje novog kaznenog djela članak 177.a u Kazneni zakon („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23., 36/24. i 136/25.). Ovim se kaznenim djelom u njegovom temeljnom obliku sankcionira krug taksativno naznačenih počinitelja (roditelja, posvojitelja, skrbnika ili druge osobe) zbog trajnog ili ponovljenog propuštanja dužnog nadzora nad djetetom koje čini teška kaznena djela ili nasilna ponašanja prema drugim osobama.

U odnosu na predloženu izmjenu, ukazujemo kako se uvođenje kaznenog djela iz članka 177.a Prijedloga zakona predlaže uvrstiti u Glavu XVIII. kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece i to kao novo kazneno djelo iza postojećeg kaznenog djela povrede djetetovih prava. Objekt kaznenopravne zaštite predmetne glave Kaznenog zakona su brak, obitelj i djeca.

Iz Prijedloga zakona razvidno je kako se predloženim kaznenim djelom dominantno štite druge osobe (kazneno djelo nije ograničeno na djecu odnosno njihov odgoj) odnosno njihovo zdravlje i život. Slijedom navedenoga, smještaj navedenog kaznenog djela u Glavu kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece i to osobito iza kaznenog djela povrede djetetovih prava nije u duhu dominantnog objekta kaznenopravne zaštite.

Postojeće kazneno djelo povrede djetetovih prava iz članka 177. Kaznenog zakona štiti djecu od neodgovarajućeg odgoja, odnosno isto je usmjereno isključivo prema kaznenopravnoj zaštiti zanemarivanog djeteta, a ne prema zaštiti zajednice odnosno kolektiva, općenito. Samim time ne može se nomotehnički vezivati njegova numeracija na nastavak kaznenog djela povrede djetetovih prava.

Nadalje, iz predloženog teksta članka 177.a stavka 1. Prijedloga zakona nije jasno s kojim oblikom krivnje odgovara počinitelj predloženog kaznenog djela. Naime, predloženim kaznenim djelom kod temeljnog oblika nije jasno odgovara li počinitelj samo ako je djelo počinjeno s namjerom ili odgovara i za nehaj kao blaži oblik krivnje. Odgovornost za nehaj mora biti izričito propisana u skladu s člankom 27. stavkom 1. Kaznenog zakona, a to ovdje nije slučaj. Isto tako, nije jasno kod kvalificiranih oblika iz stavaka 2. i 3. odgovara li počinitelj samo za namjerni oblik krivnje ili i za nehaj kao težu posljedicu djela. Općenito govoreći, Glava kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece uglavnom sadrži namjerna kaznena djela, dok je nehajni oblik krivnje propisan samo iznimno kod svega dva kaznena djela i to neprovođenja odluke za zaštitu dobrobiti djeteta i drugih ranjivih skupina ili postupanje protivno pravilima struke iz članka 173. Kaznenog zakona, kao i kaznenog djela promjene obiteljskog stanja iz članka 175. Kaznenog zakona.

Nadalje, kada je riječ o mogućoj kaznenoj odgovornosti roditelja nečinjenjem, ističemo kako se u Kaznenom zakonu u članku 20. stavcima 1. i 2. propisuje odgovornost za kaznena djela počinjena nečinjenjem i to kroz garantnu dužnost. Garantna dužnost se osim u zaštitnoj obvezi sastoji i u kontrolnoj obvezi u kojima za određenog pojedinca proizlazi obveza kontrolnog nadzora nad izvorima opasnosti. U odnosu na djecu roditelji ili druge osobe kojima je povjeren odgoj djece bi po toj liniji mogli odgovarati kroz propuštanje dužnog nadzora nad trećim osobama kao garanti (npr. otac koji ne spriječi svoje dijete u razbijanju izloga može odgovarati za oštećenje tuđe stvari), ali je za takvu odgovornost neophodno dokazati postojanje uzročne veze između propuštanja roditelja ili osobe kojima je povjeren odgoj djece i ponašanja djeteta. No, kod garantne dužnosti je potrebno da se dijete nalazi pod izravnom kontrolom garanta. Kada je riječ o osobama koje mogu biti garanti, također je potrebno navesti kako druga osoba, koja se u članku 177.a stavka 1. Prijedloga zakona, predlaže kao jedan od počinitelja kaznenog djela ne može biti garant, osim onih osoba kojima je jasno povjeren odgoj djece pa je i u tom pogledu prijedlog neusklađen s garantnom odgovornošću odnosno preširoko je postavljena odgovornost.

Smisao sankcioniranja roditelja te ostalih osoba kojima je povjerena dužnost odgoja djeteta je u neizvršavanju obveze odgoja djece koja su im povjerena te ako uslijed navedenog dođe do štetne posljedice, a što je već predviđeno kroz postojeće kazneno djelo povrede djetetovih prava. U vezi s tim navodi se kako je člankom 177. stavkom 3. Kaznenog zakona već propisana odgovornost roditelja i ostalih skrbnika u situaciji kada se dijete uslijed neodgovarajućeg podizanja, odgoja i obrazovanja djeteta odalo prosjačenju, prostituciji, kao i ostalim oblicima društveno neprihvatljivog ponašanja.

Osim dogmatski opisanih razloga zbog kojih se Prijedlog zakona ne može prihvatiti, u nastavku ističemo kako se isti ne može prihvatiti niti zbog povrede načela zakonitosti. Naime, Prijedlogom zakona predlaže se kvalificirani oblik ovoga kaznenog djela, koji se ogleda u sankcioniranju roditelja ili skrbnika, kada isti zanemare upozorenje nadležnih tijela, bez da je za opisani oblik protupravnog postupanja predložena kazna. Ovakvim se propuštanjem predlagatelja, onemogućava kažnjavanje samog počinitelja s obzirom na to da se prema Ustavu Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) nikome ne može izreći kazna koja nije bila određena zakonom.

U nastavku, ukazujemo i na nedostatke predloženog članka, kojim se izričito propisuje da se kazneni progon za temeljni oblik djela pokreće po službenoj dužnosti. Naime, predložena odredba narušava koherentnost Kaznenog zakona, s obzirom na to da se kazneni postupak za kaznena djela u pravilu pokreće po službenoj dužnosti, osim kada je izrijekom propisano da se isti pokreće po prijedlogu ili po privatnoj tužbi. Zaključno, kazneno djelo iz članka 177.a Prijedloga zakona ne sadrži niti naziv djela, koji bi trebao odražavati njegovu pravnu prirodu koja proizlazi iz zakonskog opisa djela, a koja ga posljedično čini neodvojivo povezanim sa samim zaštitnim objektom.

Slijedom navedenoga, Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o dopuni Kaznenog zakona.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Damira Habijana i državne tajnike Ivana Crnčeca, Vedranu Šimundžu Nikolić, Fadilu Bahović i Sanjina Rukavinu.

